

вече прѣжня-та внимателностъ и прѣдупрѣдителностъ къмъ менъ; не е така любезенъ и нѣженъ, не ме обича, както първенъ, казватъ оскѣрбени-тѣ жени». Наистина, че това нѣщо силно ги мѣчи и отегчава животъ-тъ имъ; нѣ тѣ — жени-тѣ — по-добрѣ бихъ направили, ако си даджте трудъ да поразмислите: тогасъ бихъ намѣрили причини-тѣ на това неминуемо промѣнение или въ занятия-та, или въ работи-тѣ на мѣжъ-тѣ, които въ началото на сѫружеския животъ сѫ биле по-легки, нѣ отъ послѣ, споредъ увеличение-то на разноски-тѣ сѫ станжли по сериозни. О, жени! разбира се, че вий жалѣете за ваша-та пролѣтъ — моминство-то; не ще съмнѣвие, че животъ-тѣ въ осемнадесетъ годишна-та възрастъ е приятенъ и увлекатенъ: тогасъ млада-та душа се пълни съ приятни мечти, съ поезия и въсхотителни впечатления; бѣрзо текутъ тѣзи щастливи часове; сладострастно тя се опоява отъ удоволствия-та. О, колко сѫ приятни тия пролѣтни дни! Нѣ, уви! всичко въ животъ-тѣ е бѣрзотечно — такова нѣщо прѣдупрѣдѣла сѫдба-та на човѣкъ-тѣ; всичко за късо време прѣцѣвава, а най-повече — любовь-та. Нѣ утѣшете се, млади жени; за тѣзи безжалостна истина има възнаграждение. Когато сѫружеский ви изборъ е сполучливъ; когато уважение-то и довѣренность-та замѣнятъ поривитъ на любовь-та: тогава взаимна-та, сѫружеска-та любовь пуша по дѣлбоки корени, и чеденйтъ животъ ще ви достави по-трайно и продължително щастие.

III.

За нераздѣлний-тѣ бракъ.

Естествено ли е, да бѫде сѫружеский-тѣ съюзъ нераздѣлимъ? Отговоръ-тѣ на тоя въпросъ ще бѫде съвър-